

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De Zelo animarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Confidera II. Quàm efficacia sint hæc media ad diſtin-
finem obtinendum, ut rectè S. Baſilius c. 10. conſt. Monachus
dixerit, vanam gloriam eſſe dulce bonum, ſed imperitium
tùm, S. Ignatius verò dixerit, eam ex ignorantia & cæcitate
amore provenire, unde ipſe, poſtquam in meditatione
quentius circa hanc materiam ſe exercuit, faſtus eſt, ſe
minùs, quàm vanam gloriam timere.

Confidera III. Quomodo tu dicta media hæc tenes
bueris, aut certè deinceps adhibere velis. Colloquium
Chriſtum cum congruis affectibus.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 9. & illa præcipue verba
ne perpendantur: Fili, ego debeo eſſe finis tuus ſupremus
ultimatus, ſi verè deſideras eſſe beatus; ex hac intentione
purificabitur affectus tuus ſæpius ad te ipſum, & ad creaturam
malè incurvatus.

Pro ſexta Die.

MEDITATIO I.

DE ZELO ANIMARUM.

Scopus.

Idem Zelus magis accendendus.

Theſera: Diligamus nos invicem, quia charitas eſt
eſt. 1. Joan. 4.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de homine, qui incidit in
tronos, quam ſic S. Lucas c. 10. deſcribit: Homo quidam
deſcendebat ab Ieruſalem in Iericho, & incidit in latrones
qui etiam deſpoliaverunt eum, & plagis impoſitis abierunt
ſens vivo relicto. Accidit autem, ut Sacerdos quidam
ſcenderet eadẽ viã: & viſo illo præterivit. Similiter
Levita; cùm eſſet ſecus locum, & videret eum, præterivit.
Samaritanus autem quidam iter faciens, ſenſit ſecus
& videns eum, miſericordiã motus eſt. Et appropinquans
gavit vulnẽra ejus, infundens oleum, & vinum: & cum
mens illum in lumentum ſuum, duxit ad ſtabulum, &

am eius egit. Et altera die protulit duos denarios, & dedit
 libulario, & ait: curam illius habe, & quodcumque su-
 pererogaveris, ego cum rediero, reddam tibi. Considera, in-
 sam, I. Scopum hujus parabolæ à Christo intentum non
 omnium fuisse, quàm ut nos doceret, quomodo charitatem erga
 proximum exercere debeamus,

Considera II. Quàm pulchrè per factum Samaritani hujus
 omnia charitatis fraternæ officia designentur; per oleum
 eundem misericordia, quam in auferendis ab eo miserijs de-
 clarare debemus; per vinum verò lætitia, quam per variorum
 beneficiorum collationem ei conciliare oportet. His enim
 duobus actibus totum charitatis officium comprehenditur,
 ut patet olim duo illa axiomata indicârunt: *Quod ab alio ode-
 rari tibi, vide, ne tu alteri feceris. Tob. 5. & omnia, qua-
 eraque sultis, ut faciant vobis homines, & vos facite illis.*
 Math. 7.

Considera III. Quàm longè tu hactenus abfueris à tali
 charitate, quàm frequenter imitatus sis Sacerdotem & Levi-
 tum, qui, ut hæc ipsa Parabola refert, viso proximo afflicto
 tranfierunt. Vide ergo, quid deinceps statuere hac in parte
 velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quo potissimum motivo dictus Samaritanus
 excitatus fuerit ad tantam charitatem exhibendam; scilicet
 quia videbat esse hominem ejusdem secum naturæ, gravi-
 bus que vulneribus affectum.

Considera II. Quantò promptiùs tu proximo tuo succur-
 re debeas, quem non naturâ duntaxat tibi conjunctum, sed
 etiam propter arctissimam conjunctionem ex sanguine
 caristi, quo uterque redemptus, & spiritualiter renatus est,
 convenientem novo & singulari vinculo tibi obstrictum esse
 senti; qui vulnera tantò graviora accepit, quantò gravius est
 peccatum, quàm ullum vulnus corporis, & quantò gravius
 nocet mors animæ æterna, quàm ea, quæ vita corporalis au-
 detur.

Considera III. Quàm potentia sint hæc motiva ad zelum
 animarum in te accendendum, maximè si præterea confide-
 res præmij magnitudinem, quæ ijs, qui charitati singulari-
 ter

ter student, à Deo promissa est, si enim, teste S. Marco c. 12. *diligere proximum tanquam se majus est omnibus holocaustis & sacrificijs, quis dubitet, præmium quoque magis quam alijs operibus promissum fuerit, tanto operi certius futurum?* Colloquium ad B. V.

Punctum. III.

Confidera I. Quid te potissimum hætenus impediat, quò minùs officio charitatis juxta vocationem tuam fructu-
ceres an non fortassis causa fuit, quòd charitatis præstare
& motivum non satis perpenderis? an non horror dubi-
tatis & laborum à talibus te officijs absterruit? an non timor
solitudinis, & quietis, utique spiritualis naufragium timor
ciorum ad proximi salutem pertinentium peperit?

Confidera II. Quomodo dicta impedimenta removere
possis, videlicet, si certò persuadeas, te in hoc maxime officio
pulum Christi te declarare, si dilectionem ad proximum
bueris; si item firmiter credideris, Deum omnia charitati
tis obsequia perinde accipere, ac remunerari, ac si ipse
mediatè exhibita forent, & tandem si quanta Christi
quo fervore ac charitate pro salute hominum egeris, de-
sus sit: serio ac frequenter perpendas.

Confidera III. Quàm efficacia sint hæc motiva, quò-
nim non ageres, si Christum in terris degenem, ætate
inopem, languentem, aspiceres? quòd ergo tunc agere
deinceps præstare stude, ideòque in omni charitatis occa-
sione à Christo dictum tibi puta: *Quamdiu fecistis unum
tribus his minimis meis, mihi fecistis.* Matt. 25. Colloquium
ad Christum. Vide Spinolam p. 2. med. 141. fol. 259.

Legatur ex l. 1. de imit. c. 15. & illa præcipue verba
ponderentur: quidquid ex charitate agitur, quantum
que etiam parum sit, & despectum, totum fructuosum
eitur.

